

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2014 április hóban (Ezek. 47,1):

« ...víz fakadt a templom küszöbe alatt... »

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban! A nyugalom nagy kincs. Akinek nyugodt és békés élete van, még ha itt-ott nélkülöznie is kell, érezze magát úgy, mintha főnyereménye volna. Ez semmivel föl nem cserélhető életállapot. Ha pedig ez nem adatott meg neki, akkor minden erővel erre kell törekednie, hogy „beszerezzen” magának egy békés szívet. Ennek a „beszerzésnek” a módja az, hogy megkeresse a nyugalomnak és lelki békének a Forrását. - Most én is szép nyári kirándulásra hívlak meg benneteket, hogy megkeressük ezt a forrást. A nyugtalan és izgága patakkal szembe kell haladnunk, mindig felfelé kapaszkodva az emelkedőn. E világ szelleme, ez a nyugtalan patak, ezzel kell szembe haladnunk. A Forrás nyugodt, mert Jézus a Forrás. Benne Isten békéje, aki a nagy Békéltető Isten és ember között. Nem véletlenül fakadt belőle ez a gyógyító ige: „Békességet hagyok rátok. Az én békémet adom nektek. Nem úgy adom nektek, ahogy a világ adja. Ne nyugtalankodjék a szívetek, s ne csüggedjen.” (Jn.14,27.) A márciusi életigében a nyugtalanság és aggodalmaskodás gondolkörét forgattuk szívünkben. Felismertük, hogy a belső élet egyensúly-zavara a felelős leginkább azért, ha békénket elveszítjük. Ez zavarossá teszi belső életünket. De ahogy haladunk a Forrás felé, egyre tisztább lesz a víz, mert a Forrás:Kristálytisztá. A belső nyugodtság, csendesség, békesség templomához érünk. Csendes a templom és békés: Isten lakik benne, az Ő háza, s megnyugvással ajándékozza meg mindazokat, akik oda betérnek. S valami árad is belőle: Éppen ez a békesség, lelki egyensúly és megnyugvás. Ennek a várakozó reménységnek a vonzásában értünk ide - a világ nyugtalanságával szembehaladva. Ezért érvényes az ige szava: „A remény pedig nem csal meg, mert a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete.” (Róm. 5,5). Igen, a templomból valami csak árad és árad: Ez az Isten szívéből, legbelsejéből fakad: Isten békéje, mely minden értelmet meghalad. Az ige szavaival élve: „Isten békéje, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteket és értelmeteket Krisztus Jézusban.” (Fil. 4, 7.) Itt van tehát a Forrás, innen fakad minden érték, kincs.

Most már csak a templomot kell bejárnunk. De mi is a templom? Jézus egyszer ezt mondta: „Bontsátok le ezt a templomot, és harmadnapra fölépítem.” (Jn.2,19) De érdemes a folytatására is odafigyelni: „A zsidók ellene vetették: „Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, s te három nap alatt újjáépítenéd?” De ő saját teste templomáról beszélt. mikor föltámadt a halálból, tanítványai visszaemlékeztek ezekre a szavakra, s hittek az Írásnak és Jézus szavainak.” (Jn. 2, 20-22). Ha Jézus teste a templom, akkor már csak a küszöböt kell megkeresni, mert „víz fakadt a templom küszöbe alatt” (Ezek. 47, 1) Ez is menni fog egy jó turistának, aki fokosát a sziklába vágva forrást fakaszt. Ezt megtette egy szolgálattevő a kereszt alatt, de inkább hallgassuk meg az Írást: „az egyik katona oldalába döfte a lándzsáját. Nyomban vér és víz folyt belőle.” (Jn.19,34). Tehát Jézus irgalmatlanul átszúrt oldala, mondhatnánk, megnyitott szíve az a Forrás, melyből minden irgalom, kegyelem, Istennel való kiengesztelődés és békesség árad. Ez a tiszta Forrás, hogy meríthessünk belőle és szomjunkat olthassuk. A békesség mindenkié, csak meg kell keresni a forrását; s aki keres, az talál. A békességgel együtt itt megtalálunk még nagyon sok mindent: Az Örök Jóságot, Szépséget, Igazságot, Irgalmat, Tisztaságot, Értéket, Életet, Erőt, s minden erényt és annak jutalmát.

Téma. - Most már nem csak a békesség fakad Jézusból, hanem minden jó Ajándék, egy drága Szent Lélek, ezért tömören és koncentráltan így fogalmazhatunk: **Jézus a tiszta Forrás.** Ő egy új lehetőséget és létezést hozott nekünk: Ő az Örök Élet forrása. Belőle élet fakad. Az Ő megsebesült élete volt a fizetség, az ár ahhoz, hogy te és én, és mi megízleljünk egy kifogástalan, romolhatatlan és múlhatatlan életet. Benne az Örök Élet megjelent a földön. Aki benne hisz és merít a kegyelem e Forrásából, az életet merít magának: Örök és hervadhatatlan Életet. Csak néhány mondat ajkáról: „Én vagyok az élet kenyere - felelte Jézus. - Aki hozzám jön, többé nem éhezik, s aki bennem hisz, nem szomjazik soha.” (Jn.6,36); „Én vagyok a világ világossága. aki követ, nem jár többé sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” (Jn.8,12) „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz bennem, még ha meghal is, élni fog.” (Jn.11,25) „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn.14,6) „Én vagyok az alfa és az ómega, a kezdet és a vég. A szomjazónak ingyen adok az élet forrásának a vizéből.” (Jel.21,6).

Igen, rá vagyunk utalva a Forrásra; mert a Forrás minket táplál, tisztogat, éltet, üdít, erősít, vígasztal, betölt, s megnyugtat. Mert tele vagyunk szomjúsággal is: Szomjazzuk az Igazságot, a Szeretetet, a szelíd

bánásmódot az élet durva stílusának helyében; magát az élet teljességét és tökéletességét, hiánytalanságát és kifogástalanságát. Ami nem e g é s z e n JÓ, az nem jó ! Jelenlegi, romlandó életünk: Pontosan ilyen. De Isten előtti megfelelőségünket éppen ebben a sérült létrendben kell bizonyítanunk. Hervatag életünk akkor nyer bizonyító erőt, ha hittel vagyunk az iránt az Isten iránt, aki hervadhatatlan életet helyezett elibénk kilátásba. Az evangélium két életet említ: Az eljövendő örök és teljes életet, (ez a nagybetűs ÉLET¹), valamint a jelenlegit, mely a teljes életnek csak szilánkjá, forgácsa, töredéke². A hitnek vizsgátelei teljesen gyakorlati jellegűek. Hallgassátok csak: „Aki szereti életét², az elveszíti, de aki gyűlöli életét² ebben a világban, az megmenti az örök életre.¹” (Jn.12,25) „Ezért ha jobb szemed megbotránkoztat, vágd ki és dobd el²! Inkább egy tagod vesszen oda², mintsem az egész tested a kárhozatra jusson¹. Ha jobb kezed visz bűnbe, vágd le és dobd el²! Inkább egy tagod vesszen oda, mintsem az egész tested pokolba kerüljön.¹” (Mt.5,29-30) „Aki nevéért elhagyja otthonát, testvéreit²....., száz annyit kap^{1,2}, s az örök élet lesz az öröksége¹.” (Mt.19,29.) „Gyümölcsötök a megszentelődés, célotok az örök élet.¹” (Róm.6,22) „Aki nem szeret, a halálban marad². Aki gyűlöli testvérét, gyilkos, márpedig tudjátok, hogy egy gyilkosnak sem maradandó birtoka az örök élet.¹” (I.Jn.3,15). Ilyen hősiesség helytállásra csak Isten kegyelmi erejének forrásából merítve vagyunk képesek szert tenni.

Kell tehát beszélnünk a kegyelem forrásáról is. Pál apostol így nyilatkozik erről: „Isten kegyelméből vagyok az, ami vagyok, s rám árasztott kegyelme nem maradt bennem hatástalan” (I.Kor.15,10). A kegyelem Jézus Krisztus által árad felénk, Isten közelségébe von, s következésképpen örökségül adja az örök életet. Olvassad csak át, vajon nem ezt mondja a Szentlélek az Írás szavaival(?!): „Mivel az Isten fiait vagytok, a Fia Lelkét árasztotta szívébe az Isten, aki kiáltja: Abba, Atya ! Tehát nem vagy többé szolgál, hanem fiú, s ha fiú, akkor Isten kegyelméből örökös is.” (Gal. 4, 6-7). Másutt: „Gyűjtsön lelketekben világosságot, hogy megértsétek, milyen reményre hívtok meg benneteket, milyen gazdag az a felséges örökség...” (EF.1,18) Tehát hátunk mögött az erőt adó kegyelmi Forrás, előttünk pedig a felséges örökség. De ebből az is következik: Aki nem merít a Forrásból, az nem részesedik a reményteljes örökségből.

Akcio- program. - Egyikről sem szabad megfeledkeznünk: Sem arról, honnan merítjük az erőt, s arról sem, hogy milyen magasztos cél felé törekszünk. Nem szabad elfeledkeznünk arról, hogy milyen sokba kerültünk azért, hogy az a Forrás (Jézus szívsebe) megnyílhasson: /„Nagy volt váltságotoknak az ára”./ S nem élhetünk természetfölötti remény nélkül sem, mint akik Istent nem ismerik. A tiszta Forrásban megmosdott léleknek megújul az élete, s most újra kezdi de nagyon szépen, életét a teljes kibontakozás felé sodortatni, a Szentlélek által.

Tanúságtétel. - Szentlélek Szeminárium anyagát adtam le a szokott módon. Isten atyai, sőt anyai szeretetét próbáltam - kézzel-lábbal - érzékelhetővé és élményszerűvé tenni. Hogy mit jelent az anyai szeretet, s milyen nagy nyereség az ő gondoskodását, gyengédségét élvezni, s ebből a forrásból meríteni, ehhez egy jó példára lett volna szükségem. S mit ad Isten?! Egyik testvérünk mobilja (véletlenül kikapcsolatlan maradt), s egy idegen hang szólalt meg benne a tesco-ból, a pénztártól. Elmondja, hogy leadtak neki egy pénztárcát minden irattal és pénzzel. A földön feküdt, s aki megtalálta, felvette, s átadta neki. Szóljon tehát a lányának, mert átveheti. A lányát nem tudták hívni, mert a saját számát nem találták benne, de volt ott egy telefonszám, ahol ez állt: „Anyu.” Ezért most elnézést kérnek, de csak így tudják rövid úton elintézni... Ez az „anyu” volt velünk a Szentlélek Szemináriumon. - Most arra kérték: Hívja fel a lányát, hogy menjen az irataiért és a pénztárcáért. Több ezer forinttal sértetlenül átveheti. – A lánya – - amint később megtudtuk - anyjának értesítése után - csak úgy tudta igazolni magát a pénztárnál, hogy azt mondta: „Én vagyok az a személy, akinek mobiljában ez a kijelzés áll: Anyu”. - Ez az igazolás elégnak bizonyult, s így végül a pénztárca teljes tartalmával megérkezett az óhajtott zsebbe. Nekem pedig meglett a példám arra, hogy már az „anya”, csupán mint szó, egy gyengéden gondunkat viselő segítséggé váljon.

Igei ima: -- Jézusom, a szeretetnek, a kegyelemnek, a békességnek, gyengédségnek, kell, hogy legyen egy forrása. Most úgy vélem és érzem, hogy a Te megnyílt szíved atyai-anyai gyöngédséggel hajol fölém. Add, hogy fölém hajló jóságodat mindig megbecsüljem. Ámen.

LEVELESLÁDA.

Kívánom minden kedves Növérének és Fivérének, hogy a a gyengéd szeretettől megújult élet örömét átélhessék. Ezt kívánom :
Imával-szeretettel: *Károly, Karcsi atya, testvér .*